

**Fem vackra och alldeles nya visor :
Den första: En wacker wisa om Elwira
Ma...**

18 B Skillingtryck D16

Fem wackra och alldeles

Nya Wisor.

Den första:

En wacker wisa om
Elwira Madigan och löjtnant
Sparres olyckliga död.

Den andra:

Hans och Thilda
eller
En hjertewan i en kista.

Den tredje:

Den öfswergifnas flagan.

Den fjerte:

Ur "Jorden rundt".

Den femte:

Annas spinnwisa.

Pris 12 öre.

Malmö, C. A. Andersson & C:s boktr.

Den första:

En wacker wisa om
**Elwira Madigans och löjtnant
Sparres olyckliga död.**

Mel.: "Amanda satt med en krans i håren."

Det war i Tåsinges sköna dalar
Om hwilket ryktet så mycket talar
Om en löjtnant, en kärleksslaf,
Till en lindanserska kärlet gaf.

De kunde alls inte få hwarannan
Ty fii war flickan men icke mannen
I Sverige bodde hans hustru rar
Men godt förhållandet icke war.

De lefde alls inte mycket nöjda
Af lycka de sig ej kunde fröjda
Och då löjtnanten tog sig en wän
Med Madigan drog han fjerran hän.

Till Danmark styrde de nu sin kosa
Af mynt de kunde sig icke rosa
De sågo olyckan för sig stå
Då wille båda i döden gå.

Hwad de har talt och hwad de tänkte handla
Det har re'n ryktet sölt få förwandla
Man fann dem först sedan allt war slut
I djupa stogen de gångat ut.

De lågo stilla bredwid hwarandra
I listwet wille de samman wandra
Man wet ej hwilken först döden ljöt
Ej heller hwem af dem war som stöt.

Hon war så lycklig kan mången tycka
För Sparre offrar hon frid och lycka
Men stor war sorgen i deras bröst
Att följs i döden war deras tröst.

Till olycksplatsen nu modern ilar
Så blef den sköna Elwira hwilar
Hon war förswunnen i tidens haf
Hon stod der nu mid sin dotters graf.

Men de som känna hjertats plåga
Bet hur det är när det blir i låga
I själens djup kan man icke se
Men Gud bestämmer hwad som skall se.

Den andra:

Hans och Thilda
eller
En hjertewän i en kista.

Met.: "D, Susanna."

Der war ingen dräng så glad som Hans
I hela Hasle by
Och i höstetid der ingen fans,
Som war så rass och fry.
Alltid hade han en rolig strof
Han kunde tala om;
Och på dansbanan blef der lif,
Så fort som Hans han kom.
Ja, en härlig,
En härlig lott är den:
Att wara ung och rass och glad
Och ha en hjertewän.

Och i samma by der bodde då
En mycket riker knös;
Men af all hans många rikebom
Det bästa war en tös.
Som en lärka sjöng och tralla hon
Både bittida och sent,
Hennes blå ögon och söta mun

Gjorde Hans förwillad rent.

Ja, en härlig o. s. w.

Och ofta hade Hans sin Thilda kyst
Och henne lofwat sin tro
Men se, han war fattig som en sparf
Uti sitt lilla bo.

Och Thildas far wille inte ett dugg
Höra talas om det det då —
Derför wille Hans till Amerika
Att gods och grunker få.

Ja, en härlig o. s. w.

Och så stulle nu de stiljas åt,

Och der gräts så mången tår.

"Jag kommer, Thilda! hjertewän!

Så fort jag pengar får!"

"Nå, min Hans jag aldrig öfwerger:"

Den hulda slidan sad'.

Och hur hon grät, så låfwa Hans

Att henne med sig ta.

Ja, en härlig o. s. w.

Uti Malmö Hans en morgon glad

På ångfartyget gick,

Och en kista bredwid honom stod,

Som ingen rödra fick.

Se, då kommer Thildas far med fart

Och talar så till Hans:

"Kanste du wet hwar Thilda är?

Hon inte hemma fans?"

Ja, en härlig o. s. w.

Och så gick han strax till kistan hän

Och tog locket opp.

Och se, då låg hans Thilda der,

Hans ålders sköna hopp.

"Jag kan aldrig glömma bort min wän,

Det skall jag så' Er. Far!

Och om inte Hans jag får till man,

Barbus i fjön jag far!"

Ja, en härlig o. s. w.

"Tror du, du får en sådan fattiglapp?"

Men i hastvet Thilda sprang,

Och derefter hoppa Hans med hast,

Och snart han henne fann.

"Nej, nu far du hem till Hågle med,

Min påg!" sa Thildas far;

"Och din hjertewan din kwinna blir,

Och hemmanet du tar".

Ja, en härlig,

En härlig lott är den:

Att vara ung och rast och glad

Och ha en hjertewan.

Den tredje:

Den öfvergifnas flagan.

Nu nalkas de sorgliga stunder

Och du Oscar du älskade mig

Ibland tusende forger och smärtor,

Som kan såra ett uppriktigt hjerta,

Men den allwise straffar wift dig

För all din falskhet och hårdhet mot mig.

Ad mins du wår första bekantskap

Då din blick wår så öm och så djup

Då mitt öga ej kunde utgranska

All den falskhet som hos dig låg på lur

Du förtjuste mig med kärlekens öga

Och mitt lugn du sedan bortröfwa

Blott i grafwen fins lugnet för mig

Der intränger aldrig falskheten sig.

När som jag nu wågar att skrifwa

Några wälmenta rader till dig

Och de orden åt papperet gifwa

En lisa det blifwer för mig
Jag är nöjd till att lida och strida
Ej hwilar jag mer wid din sida
Blott i grafwen fins lugnet för mig
Der intränger aldrig falskheten sig.

Ru lemnar jag domen åt Herran
Och jag bnskar dig lycka och frid
Hwar du finnes när eller fjerran
Så lefwer jag ensam min tid
Jag är nöjd till att lida och strida
Ej hwilar jag mer wid din sida
Blott i grafwen fins lugnet för mig
Der intränger aldrig falskheten sig.

En gång när wi alla ska' räkas
I himmelen in för Guds dom
Der skola wi alla framställas
Och der gifwes ingen pardon
Jag är nöjd till att lida och strida
Ej hwilar jag mer wid din sida
Jag hoppas på Herran min Gud
Att han blifwer mitt bistånd till slut.

Uti werlden der finner man wänner
Som äro så söta i sitt tal
För falskhet man gossarne känner
De hafwa så många i wal
Jag är nöjd till att lida och strida
Ej hwilar jag mer wid din sida
För gossar ha' falskhet i sinn
Aldrig någon jag will kalla för min.

Den fjerde:

Ur "Jorden rundt".

När ett glas du hunnit tömma,
Sjuk och swag till kropp och själ,
Stall förnyad lifskraft strömma

Ifrån hjesfa ned till hæl.
Då du andra glaset tagit,
Ha bekymmer och besvär,
Genast långt åt skogen dragit,
Tiggaren sig anser millionär.
Skål för den som njuta böd,
Denna dryck af eld och glödd,
Se, den stummar purpurödd.
Bacchus lefve, för vår fröjd ett stödd.

Då den tredje bägarn rinner,
Öfver all din dårskap ned,
Stray ditt hjerta fylldt du finner
Af en "salig" ro och fred,
Då du ned den sjerde vräker,
Stall du stark som tio bli,
Och den femte gör dig säker
På att du är ett komplett geni,
Skål för den som njuta böd, etc.

Tömmer du den sjette får du
Wissbet om, hur du är stor,
Allt förmår du, allt förstår du,
Är en matador, min bror!
Om mot måttans bud du brister,
Tar den sjunde, kära du,
Då är du plakat och mister
Hela herligheten i ett nu.
Skål för den som njuta böd,
Denna dryck af eld och glödd,
Se, den stummar purpurödd,
Bacchus lefve för vår fröjd ett stödd.

Den femte:

Annas spinnwisa.

Nysta, nysta lätta winda,
Swäng ditt hjul en stund ännu!
Lifets swepning, barnets linda,
Brudens täcke rustar du.

Oj J weten, trädar hjärta,
Hwad ert öde innebär:
Om wid glädje eller smärta
Jordens barn er hjelp begär.

Annat blir det än man tänker; —
Grymt ett hjertas hopp bedrog —
Hwad till bröllop härswan stänker,
Blir en swepning ofta nog.

Se nu sloknar det på härden;
Blef en fröjd beständig än?
Den, som lustig börjar färden,
Wänder gråtande igen.

Solen sjunker bakom kullen,
Wisn flyr med vinden bort;
Lyckan wänder sig som rullen,
Kärlek wisnar inom kort.

Oh min ljufwaste förhoppning
Kanske också när sitt slut,
När som wärens spåda knoppning
Slår i fagra blommor ut.

Nysta, nysta lätta winda,
Swäng wid mina tårar nu!
Lifets swepning, barnets linda,
Brudens täcke rustar du.

Inköpt: Åkeaps antikv. kat. 237/878. 1981. Pris: 60: -.
Acc. nr 1981/24.